

7
Den lanck verwachten *Peys*, die gaet de weth heirmaken
Sy brengt de ruste med' en doet den Krijgh versaecken:
Ick ben den Godt des *Moorts*, en isser niemant niet
Die my dan troosten sal in dit mijn groot verdriet?
Soo wil ick dan voor 't lest: Eylaes mijn graf-schrift schrijven
Dat by de menschen mach tot een memori blijven.
De *Liefde* en de *Trouw* hebben den *Krijgh* verjaeght
Die by de dertigh jaer heeft *Nederlandt* gheplaeght.
Wanneer de *Min* haer cracht aen *Vranckerijck* bethoonde
En met de *VVedermin* van *Spaenien* beloonde
Waer door den *Peys* en *Vred* met vreughden is ghemaect
Waer door den *Oorloghs* Godt is in sijn doot gheraect.

DROOM VAN DE BIE.

NAer dat ick *Floras* Hoff had lest eens overvloghen
En uyt haer blom-ghewas veel soete Const ghesoghen,
Soo socht mijn hert de rust door swaeren sluymersucht;
Daer mijn Natuer terstont op't hoogst' wert med' bevrucht:
En qualijck had den slaep mijn siel oock niet becopen
Den Droom-Godt is daer oock met stilheyt by geslopen,
Die my heeft ingebeldt een wonder vreemt geval
Vol swaer becommernis, 'tgen' ick u seggen sal.
Ick droomde dat ick was ghestelt in een valleye,
Beplant met groen geboomt en tuynen tusschen beyen,
seer aengenaem en fraey, daer ick twee weghen sach
Waer-by tot mijn vermaeck een vreughdigh lusthoff lach.
En soo ick stondt ver stelt wat wegh ick in sou treden
Om al mijn Honingh-soet te moghen wel besteden
Te schencken aen de gen' die al haer deughden smaect
En naer haer lackerny met open Monden haect,

Om

Om mijnen soeten Cost met vreughden op te dragen
 Daermen geen hinder lijdt van 't winters felle dagen:
 Daer is mijn jverich hert met vreught naer toe-gefnort
 Daer noyt den grijsen tijdt het blom-gewas verdort.
 Dit nacht-gesicht verdween, den droom is oock gheweken
 En del' jnbeldingh heeft mijn hert met lust ontfteken,
 Want soo den slaep ontschoot met haesten uyt 't ghemoet
 (Die menichmael 't ghedacht met valsche listen voedt)
 Soo heb ick metter daet een vreempt gheheym ghevonden
 'Tgen' dient te zijn ontdeekt, 'tgen' ick hier moet verconden
 Ter wijlen dat den Mensch al menichmael bevindt
 Dat eenen kleynen Droom tot voordeel dickwils dient.
 Want fiet door desen Droom weet ick te onderscheyen
 Waer henen my den sin van dit gheval wilt leyen,
 Dat is naer 't vreughdich Hof daer geene Const ontbreckt,
 En die ons met genucht seer wesentlijck ontdeekt
 Een geeft van kloeck vernuft, een kender vande krachten
 Die oyt de *Schilders* met Pinceel ten voorschijn brachten.
 Daer socht ick mijne rust, naer dat ick al den schat
 Der honigh-soete Const by een versamelt had.
 Doen quam de raffe Faem my uyt den slaep verwecken
 En naer den vollen eys dit lustich Hoff ontdecken
 Daer al de schoon Schildry beschaemt schier de Natuer
 Door d'overvloedicheydt van d'edel vry *Pictuer*
 Daer t'blom en t'fruyt ghewas op doeck seer levent schijnen
 Nochtans geen winters kou en can haer kracht verdwijnen
 Hier vindt de *Bie* haer plaets om haeren honigh-graet
 (Die schuylt in desen Boeck) te stellen inden staet,
 Te brenghen voor den dagh en naer dit Hoff te draghen
 Daer menich Consten aer schiept vreught en groot behaghen,
 Om al de feldsaemheyt van d'edel *Schilder-Const*,
 Daer (die dat Hoff besit) is Rijckelijck med bejonst.

WAERHEYT BAERT NYDT.

O P.

ANTHOINE VAN LEEUWEN

Grand amateur des artes, peintures, etc.
 N'admirez pas icy la grace exterieur,
 C'est l'ombre du subiect: considerez le coeur
 Rempli de mill' vertus, et l'invisible esprit,
 Dont les perfections i'ama'is burin n'acquit.

E. Quellinaut pinxit.

Richard Collin sculpit 1661.